

Verlangen naar verandering!? (2)

Kijk, kijk!

De hoopvolle belofte van 2 Korintiërs 3:18

ds. Jos Douma, Fonteinkerk Haarlem

kijk voor ondersteunende materialen op: www.josdouma.nl/3vers18

*Wij allen die met onbedekt gezicht
de luister van de Heer aanschouwen,
zullen meer en meer door de Geest van de Heer
naar de luister van dat beeld worden veranderd.*

1 Inleiding

Ik wil vandaag beginnen met een wijsheid van een groot voetballer, een groot coach: Johan Cruyff. Hij grossiert in opmerkingen waar je nog eens over na moet denken. Dit is er één van: ‘Je gaat het pas zien als je het door hebt.’...

En als je daar even over nadenkt, is de link met 2 Korintiërs 3 vers 18 helemaal niet zo moeilijk te leggen. Daar gaat het ook over ‘zien’. En dan gaat het in deze preek ook heel bijzonder over het onbedekte gezicht. ‘Je gaat het pas zien als je het door hebt.’ En als je dat vertaalt naar 2 Korintiërs 3 vers 18: je gaat die luister van de Heer pas zien als je door hebt hoe belangrijk die is en als je door hebt dat er maar zo wat voor kan zitten. Want in deze preek wil ik daar vooral de nadruk op leggen.

In de vorige preek ging het vooral over de luister van de Heer, waar we van mogen genieten, en nu willen we het vooral hebben over dat wij ‘aanschouwen met onbedekt gezicht’. ‘Je gaat het pas zien als je het door hebt.’ Dat geldt ook wel voor op andere gebieden in ons leven. Neem bijvoorbeeld wiskunde: je gaat pas zien hoe mooi wiskunde is als je het door hebt... En als je het niet door hebt, dan kun je er helemaal niets mee. Dat geldt misschien ook voor de sterrenhemel. Als dat je niet geraakt heeft, dan zie je alleen een heel groot zwart gat met wat witte stipjes daarin, dan zie je niet de schoonheid van de sterrenhemel. ‘Je gaat het pas zien als je het door hebt.’

Een aantal kernpunten vandaag die in deze preek aan de orde komen:

- Wat is dat aanschouwen nou eigenlijk?
- Hoe zit dat met dat onbedekte gezicht?
- Hoe doe je dat dan: met onbedekt gezicht aanschouwen?

2 Aanschouwen

We zeggen in de kerk vaak dat het geloof uit het ‘horen’ is. Het is een gevleugelde uitspraak: we moeten ‘luisteren’, zeggen we dan tegen elkaar. En dat zal ik ook zeker niet ontkennen, maar vandaag gaan we daar op z’n minst een paar kanttekeningen bij plaatsen. Want geloven

mag dan uit het horen zijn, de ‘verandering’ is uit het ‘zien’! Leven uit geloof is uit het ‘zien’ van de luister van Jezus Christus. En dan hebben we de neiging nogal eens in de kerk om horen en zien tegen elkaar uit te spelen. We leven in een beeldcultuur en we zeggen dan al snel dat het ook wel moeilijk is die beeldcultuur, want in de kerk gaat het toch om ‘horen’...

Maar in deze preek ga ik toch in alle eenzijdigheid eens zeggen dat het ook in de kerk gaat om het ‘zien’. Dat blijkt allereerst natuurlijk al uit 2 Korintiërs 3 vers 18, waar gesproken wordt over het aanschouwen van de luister van de Heer. Maar vaker in de Bijbel wordt hoog opgegeven over het ‘zien’ en het aanschouwen. Laat ik een paar teksten langs gaan, om te zien dat het belangrijk is: kijken!

Psalm 27 vers 4: “Ik vraag aan de HEER één ding, het enige wat ik verlang: wonen in het huis van de Heer alle dagen van mijn leven, om de liefde van de Heer te aanschouwen, Hem te ontmoeten in zijn tempel.” Dus het gaat er om dat wij de liefde van de HEER aanschouwen!

Jesaja 33 vers 17: “Met eigen ogen zul je een koning in al zijn schoonheid aanschouwen, weldra zul je een land zien dat zich uitstrekt tot in de verte.” Een mooie profetie, waarin we zonder veel moeite herkennen dat het hier gaat over de Heer Jezus. Met eigen ogen zul je een koning in al zijn schoonheid aanschouwen: zien dus!

Matteüs 13 vers 16. Als het over zien en aanschouwen gaat, denken we vaak aan Thomas: Thomas wilde het niet zien en dan zegt Jezus: ‘Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.’ Maar er is ook een andere uitspraak van Jezus te citeren in dit verband namelijk Matteüs 13 vers 16: ‘gelukkig jullie ogen, omdat ze zien en jullie oren, omdat ze horen. Maar dan toch ook je ogen: ‘gelukkig zijn jullie ogen, omdat ze ‘zien’.

En als laatste **1 Johannes 1 vers 1:** “Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat we met eigen ogen gezien en aanschouwd hebben, wat onze handen hebben aangeraakt, dat verkondigen wij: het Woord dat leven is.” Met eigen ogen gezien, aanschouwd! Het gaat er dus, naast horen en luisteren, ook om dat we de Heer zien en aanschouwen.

Je zou zelf ook een Bijbelstudie kunnen doen en zoeken naar dat woord ‘zien’, ‘kijken’, ‘aanschouwen’ en ontdekken hoe belangrijk dat voor ons geloof is. En in 2 Korintiërs 3 vers 18 leren we ook te ontdekken dat het door het zien van de schoonheid van Jezus is, dat wij in een geestelijk veranderingsproces terecht komen.

Dat woord wat in 2 Korintiërs 3 vers 18 staat, dat hier vertaald is met ‘aanschouwen’, is een beetje een lastig woord in de Bijbel. In de taal van het Nieuwe Testament, het Grieks, komt het namelijk maar één keer voor. En met woorden die maar één keer voorkomen is het altijd een beetje lastig om de precieze vertaling op een rijtje te krijgen. Er zijn twee opties, eigenlijk drie: laat ik zeggen optie 1a en b en optie 2.

Optie 1a is gewoon ‘aanschouwen’ en 1b is ‘als in een spiegel zien’. Dus aan de ene kant ‘aanschouwen’ zonder meer, zonder dat daar wat moeite bij zit; gewoon: zien. Maar je kunt ook vertalen met: ‘als in een spiegel aanschouwen’. En daarmee wordt dan duidelijk gemaakt dat het zien van de luister van de Heer, hier op aarde niet volmaakt is, we zien het als in een spiegel. En we zien het pas in volmaaktheid in de hemel. En de tweede optie is: ‘weerspiegelen’. Dat stond er ook in de oude vertaling (NBG 1951): ‘de heerlijkheid des Heren weerspiegelen’. En daar zit het als het ware dubbel in: aan de ene kant komt de

heerlijkheid van de Heer op je af, je ziet het dus ook, en je gaat het terugkaatsen, je gaat het reflecteren.

Ik heb de neiging om dan maar geen keuze te maken en te zeggen: beide betekenisaspecten zijn heel belangrijk. Het gaat er inderdaad om dat we met eigen ogen kijken naar de luister van de Heer, en áls wij kijken naar de luister van de Heer, dan zullen we merken dat we zelf gaan veranderen. En hoe veranderen wij? We gaan de luister die we zien, weerspiegelen.

Ik gebruikte in de vorige preek dat voorbeeld uit de natuur: je ziet iets prachtig moois en dan ga je zelf ook stralen. Dat is ook zo met Jezus. Als je Jezus ziet, in zijn schoonheid, in zijn uitstraling, dan ga je zelf ook stralen. Nou dat is dat ‘aanschouwen’: ‘Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen...’

3 De sluier en het onbedekte gezicht

Maar nu, en dat is een belangrijk punt in dit Bijbelvers en daar wil ik nu ook heel duidelijk aandacht aan gaan geven: er staat ‘met onbedekt gezicht’ aanschouwen. Er kan dus een bedekking zijn, een sluier, of zoals hier vertaald wordt ‘een doek’.

We gaan even weer terug naar Exodus 33, naar Mozes die aan de Heer gevraagd had: ‘Heer ik wil uw majesteit zien, ik wil uw luister zien.’ God zegt: ‘Ik laat het je zien Mozes, maar je zult niet alles te zien krijgen, want dan zal je dood neervallen op de grond. Maar ik laat je dan toch op z’n minst de achterkant van mijn luister zien.’ Dat gebeurt en het wordt verteld in Exodus 33 en 34, en dan staat er aan het eind van hoofdstuk 34 (vers 33 tot 35): ‘Toen Mozes uitgesproken was, hij spreekt tot het volk, bedekte hij zijn gezicht met een doek. Steeds wanneer Mozes aan de Heer verscheen om met hem te spreken deed hij de doek af, totdat hij weer naar buiten kwam en als Mozes de Israëlieten dan zei wat hem opgedragen was, zagen zij hoe zijn gezicht glansde en daarna bedekte hij zijn gezicht met de doek totdat hij opnieuw met de Heer ging spreken.’ Nou hier grijpt Paulus op terug als hij zegt: ‘met onbedekt gezicht’.

Ik heb even een bedekking meegenomen om het even te laten zien (*er wordt een zakdoek te voorschijn gehaald*). Als ik een doek voor mijn gezicht doe, dan kunnen jullie niet zien dat ik straal. Dat is het beeld dat Paulus oppakt van Mozes. En Paulus pakt dat beeld op, hij geeft er ook wel een eigen interpretatie aan, en dat gaan we nou ontdekken met elkaar. Want als we die verzen uit 2 Korintiërs 3 erbij pakken, dan zien we daar die *sluier* (in Exodus is het een *doek*, hier is het een *sluier*, en in de oude vertaling was het een *bedekking*).

In 2 Korintiërs 3 vers 13 staat: ‘Wij zijn niet als Mozes die zijn gezicht met een sluier bedekte.’ Dus dat is de eerste bewering die Paulus doet rond die sluier: wij zijn niet als Mozes! Mozes die had de heerlijkheid van de Heer gezien, hij straalde er van, maar hij hield als het ware iets achter, omdat het volk het niet aankon, hij deed er een doek voor. Wij niet, zegt Paulus, ik houd niets achter, ik laat jullie de Héér zien: zijn luister, zijn glorie, zijn geweldige uitstraling. Ik doe er geen doek voor, ik wind er om zo te zeggen geen doekjes om, maar in alle glorie laat ik jullie de luister van de Heer zien die we zien in het gezicht van Jezus Christus. Dat is de eerste keer dat hij spreekt over die sluier: wij zijn niet als Mozes die zijn gezicht met een sluier bedekte.

En dan gaat die sluier als het ware steeds wat van plaats veranderen. In vers 14 staat: ‘En hun denken verstarde want diezelfde sluier ligt als het ware over het oude verbond wanneer hij voorgelezen wordt.’ Die sluier, die dus eerst voor het gezicht van Mozes zat, en die niet voor het gezicht van Paulus zit, die ligt nu opeens over het oude verbond. En als er een sluier voor het oude verbond zit, dan is niet duidelijk wat nu eigenlijk de waarde van het oude verbond is. De Israëlieten dachten: ‘Het oude verbond, dat is het helemaal, dat is helemaal fantastisch, dat is alles wat God ons te bieden heeft en daar moeten we ons aan vasthouden.’ Dan zit er een sluier voor, zegt Paulus. Want het oude verbond is niet fantastisch, is niet het einde, het is niet alles wat God te bieden heeft, het is maar een begin. Als we 2 Korintiërs 3 helemaal doorlezen dan zien we ook hoe groot Paulus spreekt over het nieuwe verbond: het nieuwe verbond is méér dan het oude verbond. De luister van het oude verbond is voorbijgaand, de luister van het nieuwe verbond blijft, is krachtig. En als er een sluier ligt over dat oude verbond, als die voorgelezen wordt, dan bedoelt Paulus daarmee te zeggen: je hoort het oude verbond, maar je begrijpt niet dat het maar een afschaduwing is van wat God nog gaat doen. Je zegt: het oude verbond, dat is alles, maar je moet leren zeggen: het oude verbond, dat is nog maar het begin. Het nieuwe verbond, dat is het helemaal, daarin laat Christus zich in al zijn heerlijkheid zien en zo zien wij God in al zijn luister.

We komen bij vers 15: ‘Tot op de dag van vandaag ligt er een sluier over hun hárt.’ U ziet hoe die sluier zich verplaatst: eerst voor het gezicht van Mozes, dan niet voor het gezicht van Paulus, dan over het oude verbond, en nu ligt die over het hart. En eigenlijk bedoelt Paulus daarmee te zeggen: dat het oude verbond zo aantrekkelijk is, dat ligt eigenlijk ook niet aan het oude verbond, dat ligt aan het hárt van de mensen. Als jij houdt van de wet, als je wettisch wilt leven, als jij je aan de regels wilt houden, prima, maar dan ligt er een sluier, over je hart. Dan kan de glorie van Jezus Christus niet in al zijn heerlijkheid naar je toe komen, dan zie je het niet, want je gaat het pas zien als je het door hebt, dat het oude verbond voorbij is. Dat de luister van de Heer groter is dan de luister van Mozes...

We gaan ook nog even hoofdstuk 4 in, want daar komt die sluier ook nog een keer voor, in vers 3: ‘Wanneer er dan toch nog een sluier ligt over het evangelie, dat wij verkondigen...’ Dus dat is nog weer een nieuwe plek waar een sluier kan zijn. Zoals er een sluier kan liggen over de wet, waardoor je de ware aard van de wet niet kent, namelijk dat het van voorbijgaande aard was, dat het maar een begin was van Gods openbaring - zoals er een sluier kan liggen over de wet, zo kan er ook een sluier liggen over het evangelie. Het evangelie zoals dat in al zijn heerlijkheid verkondigd wordt in de gemeente van Jezus Christus, door Paulus, hier in de gemeente, in volle heerlijkheid wordt de glorie van Jezus Christus verkondigd. Maar daar kan een sluier overheen liggen. En dat ligt níet aan het evangelie. Dat ligt dan aan ons: als wij de schoonheid van Jezus niet zien, als we denken: waar gáát dit nou eigenlijk allemaal over? En dan denken we wel eens: dat ligt aan die preken, die zijn niet goed, die zijn te abstract... En dan is het zo belangrijk om in te keren tot je zelf en te zien dat er over je eigen hart een sluier ligt. Het is zo belangrijk om die schoonheid van Jezus te zien, om de schoonheid van het evangelie te zien. Het is zo belangrijk om dan ook te ontdekken dat er over ons eigen hart een sluier kan liggen.

Maar ook dat die sluier weggenomen kan worden! Want we houden hier een hoopvol verhaal. 2 Korintiërs 3 vers 18 is een hoopvolle boodschap: die sluier kán worden weggenomen!

4 De sluier: zonden, wonden, bonden

Hoe kan die sluier worden weggenomen? Daar ga ik nu meer over vertellen. Ik wil het als het ware vertalen naar vandaag toe. Want die sluier, deze zakdoek, die bedekking - waar zit die dan in ons leven? Want dat kan, dat er iets tussen mij en het evangelie van Jezus Christus inzit. Dan hoor ik het evangelie wel, en verstandelijk neem ik het ook wel allemaal aan, ik zal niet zeggen dat het allemaal niet waar is, maar ik heb dan toch het gevoel: bij mij werkt dat niet, dat is iets voor anderen. En dan moeten we gaan zoeken naar een antwoord op de vraag: is er een sluier in ons leven? En ik wil op drie dingen wijzen.

Die sluier, dat kunnen onze **zonden** zijn. Als er zonden in ons leven zijn - ik heb het er nu niet over dat wij allemaal struikelen in ons leven en weer op mogen staan, dat is niet de zonde die ik nu bedoel - de zonde die ik nu bedoel, zijn de zonden waarin wij blijven liggen. Onbeleden zonden, boezemzonden, waar we niet van af willen. Als die zonden in ons leven zijn, dan is dat een sluier. En als die zonden in ons leven zijn en we zitten tegelijk te klagen dat we maar niet veranderen, dat er maar geen geestelijke groei is - dan moeten we daar eigenlijk niet verbaasd over zijn. Want door die zonde kun jij de luister van de Heer niet zien, en kun jij dus niet veranderen. Die zonden zijn bijvoorbeeld dat jij altijd kwaad spreekt; die zonden kunnen seksuele zonden in je leven zijn; die zonde kan zijn dat je haatdragend bent en dat je die haat ook koestert in je hart; die zonde kan zijn dat je altijd kritiek oefent op alles en iedereen. Dat is zonde. En daardoor kun je de luister van de Heer niet zien. Het is een doek en daardoor kun je geestelijk niet veranderen.

Er kunnen ook **wonden** in ons leven zijn. We zijn allemaal gewonde mensen. Niemand van ons is niet gewond. We hebben allemaal pijnlijke herinneringen, die we meedragen. Er kan bitterheid in ons leven vast zijn gaan zitten, vanwege de vele tegenslagen en teleurstellingen die ons zijn overkomen. Dan zijn er wonden. En vanwege die wonden hebben wij - bewust misschien, maar vaak ook onbewust - er voor gekozen om onafhankelijk te zijn. 'Ik ben een keer pijnlijk geraakt, niemand raakt mij weer pijnlijk' - deur dicht. We kiezen voor onkwetsbaarheid, niet altijd bewust, soms ook wel. We kiezen voor hardheid. We kiezen voor ontoegankelijkheid. En dat is het gevolg van wonden in ons leven. En die wonden en de gevolgen daarvan vormen een doek in ons leven, een sluier, waardoor we de luister van de Heer niet zien.

Er kunnen ook **bonden**, gebondenheden, in ons leven zijn. Dat duidt op een gebrek aan vrijheid. Ik spits dat nu even toe op ons denken, en dat doe ik vooral ook omdat in hoofdstuk 4 vers 3 en 4 die sluier weer werd genoemd: 'Wanneer er dan toch nog een sluier over het evangelie ligt, geldt dat alleen hen die verloren gaan, ongelovigen, van wie de gedachten door de God van deze wereld zijn verblind.' De gedachten zijn verblind! De satan valt ons in ons gedachteleven aan. En dan kunnen bonden ontstaan. Gedachtepatronen waar wij maar niet uit kunnen komen. Bijvoorbeeld dit: 'Ik ben het niet waard om gezien te worden.' Dat is een gedachtepatroon waarin je vast kunt raken, en dan hoor je over de schoonheid van Jezus en dan denk je: 'Dat is niet voor mij, want ik ben het niet waard om gezien te worden.' Of je zegt: 'Nee ik ben te intelligent om eenvoudig te kijken naar de schoonheid van Jezus. Daar ben ik te rationeel voor.' Of we horen onszelf de hele tijd zeggen: 'Ach met mij wordt het toch nooit wat. Ik ben zo'n looser.' Dat kan, zo'n gedachtepatroon kan zich vastzetten in je leven, een doek worden, een sluier waardoor de heerlijkheid van Jezus niet binnen kan komen. Of je zegt de hele tijd: 'Dat is voor anderen, maar niet voor mij. Dat mag bij hem werken, bij die man die daar staat te preken, bij hem werkt dat dan misschien, bij mij werkt dat niet.' En het is belangrijk dat wij die gedachten op het spoor komen. Omdat ze die

geestelijke verandering in ons leven belemmeren. Het is een doek, een gebondenheid waardoor de luister, de schoonheid van Jezus niet ons leven binnen kan komen en waardoor we niet kunnen gaan stralen van zijn glorie.

5 Hoe de sluier verdwijnt

Misschien word je er nu wel aan ontdekt dat er een doek in je leven is, een sluier voor je gezicht. Misschien vallen er puzzelstukjes op hun plaats, loop je al jaren te worstelen met de gedachte: ‘Hoe kan het nou, dat het niet binnen komt, dat evangelie? Hoe kan het dat ik niet in zo’n geestelijk veranderingsproces zit, waar het in de preken zo vaak over gaat?’ Dat kan door die bedekking komen.

Maar er is een hoopvolle boodschap: ‘Wij allen die met ónbedekt gezicht...’. Het is het verlangen van God dat er géén bedekking in ons leven meer is, geen sluiers meer. Ze zijn er wel, ik heb ze zojuist benoemd, maar het verlangen van Jezus Christus is dat die doek, die bedekking, die sluier wordt weggehaald. Vers 14: ‘Hun denken verstarde en diezelfde sluier ligt tot op de dag van vandaag over het oude verbond wanneer het voorgelezen wordt. Hij wordt alleen in Christus weggenomen.’ In Christus. In verbondenheid met Jezus Christus, in de relatie met Jezus Christus gaat die doek weg.

Wij worden nu opgeroepen, om als wij die zonden, die wonden, die bonden in ons leven ontdekken - we worden opgeroepen om een keuze te maken voor Jezus Christus: hem echt centraal in het midden van ons leven plaatsen. Paulus herhaalt het nog een keer in vers 16: ‘Telkens als iemand zich tot de Heer wendt, wordt de sluier weggenomen.’ Dus het gaat er om dat wij ons wenden tot de Heer. Wij staan vaak met de rug naar hem toe en dat kan dus ook uitkomen in die doek voor ons, en het gaat er om dat wij ons wenden tot de Heer, dat wij hem gaan zien en dat wij de keuze maken: ‘Heer Jezus, mijn leven behoort helemaal aan u toe. Niet 90%, niet 95%, niet 99%, 100% is voor u.’ Dat is de weg waarlangs die doek verwijderd wordt.

En als ik de naam van Jezus Christus noem, dan hoef ik daar maar één woord bij te zeggen en dat is het woord ‘genade’. ‘De genade van de Heer Jezus Christus en de liefde van God en de gemeenschap van de heilige Geest...’ Genade is kenmerkend voor Jezus Christus. Dus die doek verdwijnt door de genade van Jezus Christus!

Er is genade voor zondige mensen. Als er **zonden** zijn in je leven: belijd ze. Want daardoor zal die bedekking worden weggenomen en zul je Jezus zien in al zijn heerlijkheid.

Als er **wonden** in je leven zijn: breng ze in een genezingsproces. Zonden kun je als het ware in één keer belijden, wonden kun je niet in één keer laten genezen: daar is tijd voor nodig. Maar breng die wonden in de openbaarheid naar Jezus toe, laat zijn licht er over schijnen en kom in dat genezingsproces van Gods Geest, waardoor je de schoonheid van Jezus gaat zien.

Er is ook bevrijding voor mensen die **gebonden** zijn. We kunnen gebonden zijn aan gedachten patronen we kunnen ook gebonden zijn in gedragspatronen die niet passen bij het leven met God. En we kunnen ervan bevrijd worden als wij het geven aan God, als we in de vrijheid gaan staan, die God ons in Christus geeft. Want juist in 2 Korintiërs 3 vers 17, zo pal voor vers 18, gaat het over die vrijheid: ‘Welnu met de Heer wordt de Geest bedoeld en waar de Geest is, daar is vrijheid.’ De heerlijkheid van God, de luister van de Heer, de schoonheid

van Jezus heeft alles te maken met het gaan staan in de vrijheid van Christus. Gebondenheid past niet bij de vrijheid van Christus.¹

En er is, broeders en zusters, mateloos veel genade. Het stroomt door deze wereld, het stroomt door de kerk heen. Alleen we moeten er in willen duiken, we moeten er in willen zwemmen, in de kostbare, eindeloze, prachtige genade van onze Heer Jezus Christus. En als we dat gaan doen, gaan zwemmen in de genade, dan zullen we zijn schoonheid zien. En er zal een proces op gang komen in ons leven, een veranderingsproces, waarvan we nooit hadden durven dromen, want we zágén het niet. Je gaat het pas zien als je het door hebt...

‘Wij allen...’ Ik zou hier ook tien preken over kunnen houden, en dan zou ik ook een preek kunnen houden over ‘Wij allen’...: niemand uitgezonderd! Paulus bedoelt hier niet alleen zichzelf en een aantal medewerkers, hij bedoelt hier echt: wij állen. Wij allen, misschien denk je ‘dat is niet voor mij’. Maar dat is niet waar! Het is ook voor jou! ‘Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer (daar gaat het in de volgende preek over) door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld veranderd worden.’ En daarvoor is dus nodig dat wij... kijken.

6 Praktische handreikingen

En daar wil ik ten slotte drie meer praktische handreikingen voor meegeven. 2 Korintiërs 3 vers 18 is een sleutel, heb ik in de preek hiervoor gezegd. Ik geloof dat dit de sleutel is voor die echte geestelijke verandering waar we naar op zoek zijn. We zijn in de kerk zoveel bezig met liturgie, met dat de kerk moet veranderen en zo. Maar dat is niet waar het om gaat in de gemeente van Jezus Christus. Daar gaat het om een geestelijk veranderingsproces waar 2 Korintiërs 3 vers 18 de sleutel voor is.

En ik hoop zo dat ‘3 vers 18’ in onze hoofden en onze harten komt, dat we ‘**3vers18gedachten**’ denken: dat wij gelóven en daar ook aan denken dat wij kunnen veranderen als we de luister van de Heer zien. Ik kan niet veranderen als ik dat in eigen kracht ga doen. Wij worden vernieuwd, zegt Paulus in Romeinen 12, we worden vernieuwd door de hervorming van ons denken. We worden niet vernieuwd door de hervorming van ons gedrag. We beginnen vaak bij ons gedrag. We denken: ik ga toch maar weer eens wat trouwer naar de kerk. Of ik ga toch maar niet meer zoveel nare dingen tegen andere mensen zeggen. Dat zijn allemaal goede voornemens hoor, maar dat is niet de geestelijke verandering. De geestelijke verandering begint in ons denken: dat wij anders gaan denken. En centraal in dat denken staat: de schoonheid van Jezus is de bron van verandering. Niets anders. Dat zijn ‘3vers18gedachten’.

Ik hoop ook dat u ‘**3vers18verlangens**’ gaat koesteren, want verlangen is wel nodig. Kijk als je hier zit met de gedachte: ‘Nou ja, waar gaat het nou eigenlijk allemaal over..., hoe belangrijk is dit nu helemaal...’ - als er geen verlánge in je hart is, om in dat geestelijke veranderingsproces te komen, dan zullen alle woorden die vanmorgen gesproken zijn, langs je afglijden. Als we denken: ‘Dat is allemaal niks voor mij, dat is voor anderen...’ - laat die woorden niet langs je jas afglijden. Laat er een verlangen in je hart aangeraakt worden, waardoor je de schoonheid van Jezus leert waarderen, leert zien, leert beminnen, leert bewonderen. Dat is de weg van geestelijke verandering.

---

¹ Meer over de thematiek van zonden, wonden, bonden in: Jos Douma, *Genade ervaren. Het verlossende werk van Jezus in je leven*, Kok Kampen 2008. Zie ook: www.josdouma.nl/genadeervaren.

En ten slotte: laten we veel ‘**3vers18momenten**’ nemen. U kent misschien wel cup-a-soup, momentsoep en dat soort dingen, en bij die ‘trend’ sluit ik maar even aan: ‘3ver18 momenten’. Dat zijn momenten in je leven waarin je je richt op de boodschap van dit Bijbelvers. En dat kan dus overal! Dat kan nu op dit moment. Je kunt zeggen: elke kerkdienst is één groot ‘3vers18moment’. Maar we kunnen ook morgen als we op onze fiets zitten een ‘3vers18momentje’ nemen, even denken: ‘Oké geestelijke verandering, dat gebeurt als ik kijk naar de luister van de Heer. Even denken aan Jezus: Jezus wat bent u groot.’ Of dat je een naam van Hem noemt, dat je zegt: ‘Heer Jezus, u bent mijn goede herder.’ Op het moment dat je dat denkt, begin je al een beetje te stralen. Je bent misschien bezorgd, over van alles en nog wat, je kunt er in vast draaien. Neem een ‘3vers18moment’, geloof het: ‘Jezus, u bent de goede herder, u zorgt wel voor mij.’ Of dat je Jezus dat woord weer laat zeggen (ik maak mezelf ook wel eens zorgen en daar kan ik soms uren in vast zitten, soms dagen zelfs, en dan is het nodig om Jezus tegen mij te laten zeggen): ‘Maak je geen zorgen!’ Het is heel eenvoudig, gewoon dat woord van Jezus laten klinken in zo’n ‘3vers18moment’: ‘Maak je geen zorgen!’ Of dat je denkt aan een mooie eigenschap van Jezus, zijn liefde bijvoorbeeld. Je moet een gesprek voeren met iemand, je hebt er helemaal geen zin in, je hebt eigenlijk een hekel aan die man of vrouw die je moet spreken... Dat mag natuurlijk niet, je mag geen hekel hebben aan mensen, maar we hebben het vaak wel... En dan moeten we spreken met zo iemand en daar hebben we geen zin in en dan gaan we met alle weerstand die in ons is dat gesprek in - tenzij we een ‘3vers18momentje’ nemen. Even denken: ‘Ik ga spreken met iemand, ik heb er geen zin in, ik hou niet van hem. Heer Jezus, u bent liefdevol. U hebt mij onvoorwaardelijk lief.’ En dat komt dan binnenstromen. En dan zul je in staat zijn, beetje bij beetje, om liefdevol zo’n gesprek in te gaan.

Lieve mensen, mediteer over de **namen** van Jezus, mediteer over de **deugden** van Jezus, mediteer over de **daden** van Jezus, mediteer over de **woorden** van Jezus.² Dat is de weg waarlangs de schoonheid van Jezus voor ons zal oplichten. De weg van de geestelijke verandering, door de Geest van Christus - niet door onze eigen kracht, door de Geest van Christus. Laten we daar samen voor bidden...

Gebed | Schitterende Heer Jezus, we bewonderen u om wie u bent. Zo eindeloos mooi en stralend, zo vol glorie, zo helemaal God. En we danken u dat er in uw hart een diep verlangen is om ons leven steeds meer te laten lijken op uw leven. En Heer, als we vanmorgen misschien geconfronteerd zijn met sluiers in ons leven die voor ons gezicht zitten, waardoor we uw luister niet kunnen zien, dan bidden we u: wees ons genadig. En wilt u zelf ons in een proces brengen waarin die sluier verwijderd wordt. Waarin de ogen van ons hart vrij komen om uw schoonheid te zien. Heer we zijn u zo dankbaar dat u ons dan niet aan ons zelf overlaat, maar dat u belooft dat u zelf aan het werk gaat in ons leven, door uw Geest. Heer, geef dat we ons daar aan overgeven. Dat we de woorden van het evangelie niet langs onze rug laten afglijden. Maar dat ze binnenkomen, via ons hoofd, in ons hart, in heel ons leven. Heer we danken u dat u dat gaat doen. In Jezus' naam. Amen.

---

² Maak gebruik van de boekenlegger die je vindt op www.josdouma.nl/3vers18.